

kunne nægte mig, at der skal Mere til, for at en Constitution i Sandhed kan styrke et Monarchie, end at den er bleven til; Constitutionen skal selv have faaet græde Haar, førend den kan blive til nogen væsentlig Støtte. Man siger, at den Støtte, som det danske Monarchies Genhed for Tiden har, er ikke stærkere, end den var i Absolutismens Dage. Jeg troer dog, at den er stærkere, formedelst den Erfaring, som vi selv have gjort om de separatiske Bestræbelser, og den Fare, de kunde afgive for Landet, og jeg troer, at den er stærkere, formedelst den Erfaring, Europa har gjort. Det ærede Udvalg søger at skildre de Banfælgeligheder i Henseende til Administrationen, som skulle være forbundne med Toldgrændsens Bevogtning, som store, og som dobbelt store, naar Regjeringen ikke kan stole paa sine Embedsmand. Jeg veed ikke, hvorfor det ærede Udvalg vil tie til saadanne Grunde, efterat jeg paa det Bestemteste har udtalt, at Regjeringen vel kjender de administrative Banfælgeligheder, baade dem, som ere overvundne, og dem, som endnu ere tilbage at overvinde, og at Regjeringen ikke undervurderer disse Banfælgeligheder, men at de ikke ere større, end at Regjeringen tiltroer sig Evne til at kunne overvinde dem; thi, saalænge Udvalget ikke kan oplyse, at Ministeriet, paa Grund af Mangel paa Dygtighed i saadanne Retninger, tidligere skulde have anført Noget, der var urigtigt, hvorfor vil det da ikke troe Regjeringen, naar den fremtræder med en Lov af denne Bigtighed, en Regjering, som dog har sat adskilligt Andet igjennem; hvorfor vil man da ikke tiltroe den tilstrækkeligt Omdomme til at skjønne, om den er istand til at overvinde de administrative Banfælgeligheder ved Toldgrændsens Bevogtning?

Man paaberaaber sig scemdeles de Tractater, som Danmark fra Fortiden af endnu har bestaaende med Hensyn til Enclaverne i Holsten; ogsaa i denne Henseende synes det, som om de Ord, jeg ved tidligere Leiligheder har udtalt, aldeles ere faldne til Jorden. Det ærede Udvalg beviser ikke Urigtigheden af hvad jeg har sagt, men ignorerer det, lader, som det har glemt det og fremkommer atter med de samme Grunde, som eengang ere gien-dreyne; hvorfor vil man dog ikke holde sig

idetmindste til dette ene Punkt, som jeg har fremhævet, nemlig, at det ikke er absolut nødvendigt at have Oldenburgs Samtykke; det er ønskeligt og hensigtsmæssigt, og det er sandsynligt, det vil komme istand paa den Naade, Danmark ønsker, men det er ikke absolut nødvendigt, hvorfor vil man da altid komme frem med at navne disse Tractater som Modgrunde? Jeg kommer nu til et Punkt, som i det ærede Udvalgs Betænkninger hører til de allervæsentligste, og som har faaet en forhoiet Betydning ved den ærede Ordførers Udtalelser idag, det nemlig: at den danske Grundlov skulde byde Forkastelsen af disse Paragrapher, om hvilke her handles. Det hedder, at, hvis Loven vedtages, som den er foreslaaet, saa fraskriver Rigsdagen sig paa ubestemt Tid Ret til at røre ved Toldlovgivningen. Ogsaa hvad dette Punkt angaaer, maa jeg beklage, at mine tidligere Uttringer i denne Sag ere faldne uhorde til Jorden, eller at jeg maa have været uheldig med at udtrykke mig. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, og jeg skal nu tillade mig nærmere at udvikle: at, hvad Rigsdagen vilde komme til at fraskrive sig ved at vedtage denne Lov, det har den fraskrevet sig med Hensyn til Slesvig, (Hør!) da den antog Loven af 22de December 1850. Jeg mindes meget vel, at der var Mænd, netop i dette Thing, for hvis Mening jeg har den største Agtelse, som af den Grund modfattede sig Loven af 22de December 1850, og der var Consequents deri; thi den Indflydelse, den fuldkommen rene Uafhængighed med Hensyn til Toldlovgivningen, som Rigsdagen vilde fraskrive sig, ved at gaae ind paa dette Lovforslag, fraskrev den sig dengang med Hensyn til Slesvig. De Herrer kunne antage eller forkaste Loven, deres Stilling bliver ikke en Løddel forandret derved (Jo, jo! Nei, nei!). Der er Ingen, som benægter Rigsdagens grundlovmæssige Ret, Ingen, der tænker paa at indfrænke Rigsdagens grundlovmæssige Ret med Hensyn til at vedtage, forkaste eller forandre Toldlove; derypaa frembyder det foreliggende Udkast bedst Exempel; men, hvad Rigsdagen har fraskrevet sig ved at antage Loven af 22de December 1850,